

عنوان مقاله:

آسیب شناسی ساختار نظام تصمیم گیری شوارایی در فرآیند مدیریت شهری: مورد مطالعه تهران

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 9، شماره 371 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

امیر قاسمی - گروه جغرافیا، دانشکده علوم انسانی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

رحیم سرور - استاد گروه جغرافیا، دانشکده جغرافیا، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

بهمن کارگر - دانشیار واحد یادگار امام خمینی (ره) شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه مدیریت شهری متحول شده است و شهرها برای رفاه و آسایش بیشتر شهروندان مدیریت می شوند. لذا، محلی گرایی در استان تهران به عنوان یک استراتژی با هدف تفویض قدرت و منابع به مدیران محلی و به دور از کنترل مرکزی، می تواند ساختارها و جوامع محله ی دموکراتیک را ایجاد نموده تا در چهارچوب توافق شده میان حکومت مرکزی و محلی به حداقلی از استانداردهای ملی و اولویت های سیاسی رسید. شوراهای شهر به عنوان یک عنصر از مدیریت شهری در اداره شهرها در سطح محلی نقش مهمی بر عهده گرفته است. پژوهش حاضر با هدف آسیب شناسی ساختار نظام تصمیم گیری شوارایی در فرآیند مدیریت شهری شهر تهران با روش توصیفی- تحلیلی و با بهره گیری از منابع اسنادی- پیمایشی تدوین شده است، جامعه آماری مورد مطالعه شامل کارشناسان و متخصصان صاحب نظر در حوزه مورد مطالعه بوده است. جهت بررسی اثرگذارترین آسیب های موجود ساختار نظام تصمیم گیری شوارایی در فرآیند مدیریت شهری از تکنیک دیمتل بهره گرفته شده است. آسیب هایی چون؛ عدم وجود ظرفیت های قانونی و اجرایی برای تحقق بخشی مدیریت یکپارچه و عدم تناسب بین اختیارات و وظایف شوراها از عمده آسیب های تهدید کننده ساختار نظام تصمیم گیری در فرآیند مدیریت شهری شهر تهران می باشند.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی ، نظام تصمیم گیری ، مدیریت یکپارچه شهری ، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393322>

